

SVERIGES GENUSFORSKARFÖRBUND

Tillsammans har feministisk forskning och organisering potential att utmana maktförhållanden på många olika områden, inte bara inom akademien. En viktig utgångspunkt för förbundets arbete är att värna om genusforskningens så kallade två ben. Det vill säga att stärka dels de genusvetenskapliga miljöerna på olika lärosäten, dels genusperspektivets betydelse i olika discipliner. Om detta är vi alla överens, även om vi då och då behöver påminnas om det. Men frågan är om det räcker med två ben? Varför inte önska oss ögon som undviker teoretisk blindhet eller ett hjärta för att låta oss beröras av andras erfarenheter, eller varför inte lysande hjärnor som hjälper oss att lösa samtida utmaningar?

Efter att ha deltagit i Feministiskt Forum i Stockholm i maj – som i år firade 10-års jubileum, Grattis! – och efter att ha lyssnat på Julieta Prado och Adriana Guzman, två representanter för den *Feminism Comunitario* som sedan flera decennier blomstrar i Bolivia tänker jag att vi mer än att bygga vidare på kroppsnormativa metaforer behöver fundera på hur vi tar till vara på feminismens livskraft. Hur ska vi forskare växa tillsammans med den kunskap och engagemang hos alla dessa hjältar – kvinnor, män och transpersoner – som utifrån olika positioner, i skilda sammanhang

och med alla möjliga medel gör motstånd mot en patriarkal ordning som exploaterar, underordnar och förtrycker. Det finns en enorm kunskapsbrist i frågor kring rasism, heteronormativitet, funktionsnedsättningar och andra intersektionella perspektiv. Att bemöta dessa utmaningar och att ta tillfället i akt och reflektera kring hur vi arbetar med såväl teori- som metodutveckling är en av den kritiska forskningens viktigaste uppgifter idag.

Genusforskarförbundet kan och bör vara en viktig plattform för dialog inte bara i relation till inomvetenskapliga och forskningspolitiska frågor utan också i förhållande till det omgivande samhället. Här spelar sociala rörelser en viktig roll både i nuet och historiskt. Vi behöver inte gå långt tillbaka i tiden för att konstatera att den feministiska forskningens tillkomst har följt i (kvinno)rörelsernas spår. Så när jag skriver livskraft tänker jag på alla de frågor som väntar på att ställas och alla de utmaningar som kräver feministiska svar. Det är möjligt att det är genusforskningens två ben som har lett fältet framåt, men det är feminismens livskraft som öppnar vägarna mot nya horisonter.

Paulina de los Reyes, ordförande
Sveriges Genusforskarförbund (SGF)
och professor i ekonomisk historia